

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เหตุการณ์ทางการเมืองอันสำคัญยิ่งของประเทศไทยในอดีตคือ การปฏิรูปการเมืองไทยในคราวนี้ เป็นการเริ่มต้นการเมืองการปกครองไทยใหม่คือ การปฏิรูปเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 นำโดยคณะราษฎร์ที่ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณ์寡头政治ไปสู่การเมือง การปกครองแบบกษัตริย์อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ (ลิขิต ธีรวศิน 2540 : 130) ในรูปแบบการปกครองแบบรัฐสภาโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และได้ประกาศให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 (กรมล ทองธรรมชาติ 2540 : 6 – 7) ปัจจุบันการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยแบ่งออกเป็นสามส่วนคือ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนห้องถิน ส่วนกลางคือการรวมอำนาจ สำนักวุฒิการเป็นการแบ่งอำนาจ และส่วนห้องถินนั้นตามทฤษฎีคือ การกระจายอำนาจ (ลิขิต ธีรวศิน 2540 : 253)

กระแสเรียกร้องประชาธิปไตยในยุคโลกาภิวัตน์ได้เร่งรัดให้รัฐบาลในยุคต่างๆ กระชาญช้านำให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองเพิ่มขึ้น ต่อมาในยุครัฐบาลฯ พญฯ นายกราน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีได้ผลักดันให้มีการกระจายอำนาจจากการปกครองท้องถิ่นที่เริ่มต้นจากระดับล่างสุด โดยตราพระราชบัญญัติสถาบันกำබลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 (สมนึก เกษตร 2539 : บทคัดย่อ) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 โดยยกฐานะสถาบันกำบังที่มีรายได้ไม่รวมเงินคุณหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เคลื่อนไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท (หรือตามหลักเกณฑ์ที่ก្មែម្យមាយกำหนด) ประกาศจัดตั้งเป็น อบต. (โดยให้ทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไว้บุชือ และเขตองค์การบริหารส่วนตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบลที่ประกาศจัดตั้งแล้วมีดังนี้คือ ปี พ.ศ. 2538 มี 617 ตำบล ปี พ.ศ. 2539 มีจำนวน 2,143 ตำบล ปี พ.ศ. 2540 มีจำนวน 3,637 ตำบล และปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 350 ตำบล ปัจจุบันมีองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศจำนวน 6,747 ตำบล (โภวิทย์ พ่วงงาม และปรีดี ไซติช่าง 2544 : 12)

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 หมวด 9 มาตรา 284 กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ตามตนเองโดยเฉพาะ (รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย 2540 : 84) ประกอบกับพระราชบัญญัติสถาบันตามดังนี้ (รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย 2542 มาตรา 66 – 67 กำหนดให้อำนาจหน้าที่ในการพัฒนา ดำเนินการในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมโดยมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล คือ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสร้าง เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครอง อุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษา และศูนย์การค้า แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นรวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ศ朕ประพระเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นรวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ศดไปฯ ฯ จัดให้สอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชนที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เป็นไป ให้มากที่สุด เพื่อให้สอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชนที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เป็นไป ตามความต้องการอย่างแท้จริงแต่จากการที่โภวิทย พวงงาม ได้ศึกษาเรื่องศักยภาพการบริหารงาน ของ อบต. ปัญหาและอุปสรรคพบว่าโดยภาพรวมจะมีปัญหาขาดความรู้และประสบการณ์ใน การทำงาน ไม่เข้าใจระเบียบข้อบังคับขององค์กรบริหารส่วนตำบล การทำงานยังจำกัดอยู่แต่ ในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น คณะผู้บริหารยังขาดการประสานงาน และการประชาสัมพันธ์ ที่ดี ประชาชนผู้บริหารขาดภาวะผู้นำที่จะกระตุ้นให้สามารถและประชาชนร่วมกันปฏิบัติงานให้เกิด ประสิทธิภาพ (โภวิทย พวงงาม 2539 : 14 – 20)

จากปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานองค์กรบริหารส่วนตำบลดังกล่าวจะเห็นว่า สาเหตุของปัญหาเกิดจากคณะผู้บริหารขาดความรู้ในการบริหารกิจการขององค์กรบริหารส่วน ตำบลให้เป็นไปตามมติข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบล ขาดความรู้ในเรื่องการจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปี และระเบียบกฎหมายต่างๆ คณะผู้บริหารขาดภาวะผู้นำที่จะไปกระตุ้นชักนำ ให้มีน้ำใจให้สามารถและประชาชนตลอดถึงพนักงาน ลูกจ้างองค์กรบริหารส่วนตำบลร่วมกัน ปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพซึ่งภาวะผู้นำจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของผู้บริหาร ภาวะผู้นำ มีส่วนสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคุณภาพและความสำเร็จของงาน ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำจะสะท้อนให้เห็น ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานในองค์กรหรือหน่วยงานนั้นเป็นอย่างดี (สมพงษ์ เกษมสิน 2521 : 219) เพราะฉะนั้นภาวะผู้นำคือ คุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ความ

สามารถของบุคคลที่รักน้ำให้คนทั้งหลายมาประسانกัน และพากันสู่จุดหมายที่ดีงาม (พรนพ พุกกะพันธ์ 2544 : 4)

อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นอำเภอหนึ่งที่ประชาชนให้ความสนใจ และให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการที่จะแก้ไขปัญหา และพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ปัจจุบันมีองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 13 แห่ง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง จำนวน 2 แห่ง และขนาดเล็ก จำนวน 11 แห่ง จากการศึกษาข้อมูลและรายงานการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชประจำปี 2544 พบว่าการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการ การแก้ไขปัญหา และการพัฒนาท้องถิ่นตามบทบาทหน้าที่ ตลอดจนการใช้ภาครัฐนำของคณะกรรมการบริหารไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เกี่ยวกับความสมัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับบุคลากร และประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล โครงสร้างของงาน และอำนาจตามตำแหน่งจึงทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพไม่เป็นที่พอใจของประชาชนเท่าที่ควร

ผู้ริจิย์ในฐานะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ราชการฯตามกฎหมายกำหนดและเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลในฝ่ายประจำและมีความล้มเหลวในการบริหารงานกับประชาชนในตำบลโดยด้าน และพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 แห่งนี้มีกรณีในการบริหารงานที่น่าสนใจกว่าตำบลอื่นๆ ซึ่งมีจุดเด่นดังต่อไปนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน

1.1 ได้รับรางวัลธรรมาภิบาลขันดับที่ 2 ประจำปี 2546 จากกระทรวงมหาดไทย
ในการบริหารจัดการที่ดี (กระทรวงมหาดไทย, ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องผลการตัดเลือก
องค์การส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล พ.ศ. 2546, ลงวันที่ 7
กรกฎาคม 2546)

1.2 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประชากรมากที่สุดในจังหวัดนครศรีธรรมราช
(กรมการปกครอง 2545 : 92)

1.3 มีรายได้ในการบริหารกิจกรรมมากที่สุดในจังหวัดนครศรีธรรมราช (กรมการปกครอง
2545 : 92)

2. องค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงเจ้า

2.1 ได้รับรางวัลธรรมาภิบาลอันดับที่ 1 ประจำปี 2546 จากกระทรวงมหาดไทย
ในการบริหารจัดการบ้านเมือง (กระทรวงมหาดไทย, ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องผลการคัด
เลือกองค์กรส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล พ.ศ. 2546. ลงวันที่ 7
กรกฎาคม 2546)

2.2. ได้รับรางวัลดีเด่นด้านบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีจากสำนัก
นายกรัฐมนตรี (สำนักนายกรัฐมนตรี. ประกาศจังหวัดนครศรีธรรมราชเรื่องผลการประกวด
องค์การบริหารส่วนตำบลดีเด่นจังหวัดนครศรีธรรมราชด้านบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคม
ที่ดี พ.ศ. 2542 ลงวันที่ 4 กันยายน 2545)

2.3 จากการสำรวจประชาชนในตำบลกำแพงเจ้าปรากฏว่าเป็นองค์การ
บริหารส่วนตำบลที่ส่งเสริมและ推หนักในการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก

3. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัก

3.1 จากการสำรวจผู้รับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีวศึกษาท้องถิ่น
พบว่าเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนร้องเรียนการทุจริตน้อยกว่าตำบลอื่น (สำรวจ
จำนวน 1,000 ราย. เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมปักครองห้องถินจำนวน 1 หมื่นราย
2546.)

3.2 จากการสำรวจประชาชนพบว่าเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่คณะผู้บริหาร
ให้ความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาด้านอาชีพเพื่อทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

3.3 จากการสำรวจประชาชนพบว่าเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ติด
กับตลาดคนครัวธรรมชาติคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลรวมทั้งสาธารณูปโภค มี
การพัฒนาได้น้อยกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลที่ใกล้เขตความเจริญ

บุคลากรและคณะผู้บริหารทั้ง 3 องค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ ความสามารถใน
การบริหารองค์การตามระเบียบกฎหมายที่กำหนด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำของ
คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน ท่าชัก และกำแพงเจ้าในการใช้ภาวะผู้นำไป
กระตุ้น ขานนำ ให้มีน้ำใจให้บุคลากรและประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินกิจการและสร้างวัฒนธรรมที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาห้องถิน
ให้สนองตอบความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาภาวะผู้นำของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของบุคลากรและประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน ท่าชัก และกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดสถานการณ์ซึ่งมีอิทธิพลต่อการใช้ภาวะผู้นำ 3 ประการ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิก โครงสร้างของงาน และอำนาจตามตำแหน่ง

2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้นำในองค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของบุคลากรและประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน ท่าชัก และกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ศึกษาความต้องการคุณลักษณะผู้นำในองค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของบุคลากรและประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน ท่าชัก และกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาด้านคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน ท่าชัก และกำแพงเพชรในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้ คือ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของบุคลากร และประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อภาวะผู้นำของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ปากพูน ท่าชัก และกำแพงเพชรใน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยยึดทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงสถานการณ์ของฟีเดอร์ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการซึ่งได้แก่ (สมยศ นาวีกาน 2540 : 187)

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิก (leader-member relationship)

1.2 โครงสร้างของงาน (task structure)

1.3 อำนาจในตำแหน่ง (position power)

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลเป็นข้อมูลที่ยึดตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 โดยศึกษาข้อมูลจาก 2 ลักษณะ คือ

2.1 ข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน ท่าชัก และกำแพงเพชรในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 ข้อมูลภาคสนามเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากบุคลากรและประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

2.2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรและประชาชนที่มีต่อภาวะผู้นำ

2.2.2 แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกซึ่งสัมภาษณ์กลุ่มและสัมภาษณ์บุคคลโดยสุ่มจากตัวแทนประชากรที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิกโครงสร้างของงาน จำนวนตามตำแหน่ง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้นำ และความต้องการคุณลักษณะผู้นำของบุคลากรและประชาชนในองค์กรบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ตำบล

2.2.3 แบบสังเกตศึกษาโดยสุ่มสังเกตพฤติกรรมผู้นำซึ่งเป็นแบบต่อเนื่องหลังจากได้ข้อมูลการสัมภาษณ์เป็นการเก็บข้อมูลเชิงสองชั้น

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ได้แก่ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างและประชาชนในองค์กรบริหารส่วนตำบล 3 ตำบลซึ่งได้แก่ ตำบลปากพูน ท่าชัก และกำแพงเพชร สำหรับเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ประจำปี พ.ศ. 2546 ซึ่งเป็นพนักงานส่วนตำบล จำนวน 21 คน และลูกจ้างประจำและชั่วคราว จำนวน 40 คน รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 61 คน สำหรับประชาชนจาก 3 ตำบล รวมทั้งสิ้น 58,346 คนซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรเศรษฐีและมอร์แกน (มลิวัลล์ สมศักดิ์ 2543 : 91 ; ค้างจิงมาจากร Krejcie and Morgan 1970 : 608) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 381 คน และใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามขนาดของตำบลและสุ่มตำบลแต่ละตำบลโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับฉลาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ภาวะผู้นำของคณะผู้บริหาร หมายถึง การใช้อิทธิพล อำนวยหรือการใช้ศิลปในการให้ผู้อื่นยินยอมปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจเพื่อความสำเร็จขององค์กร

2. คณะผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้งประกอบด้วย นายกองค์กรบริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล 2 คน รวม 3 ตำบล 9 คน

3. ความคิดเห็น หมายถึง ทาง ความรู้สึก ความคิดที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของบุคลากร และประชาชนในองค์กรบริหารส่วนตำบลปากพูน ท่าชักและกำแพงเพชรที่มีต่อภาวะผู้นำของคณะผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล

4. บุคลากร หมายถึง พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างทั้งประจำและชั่วคราวที่ทำงานในองค์กรบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 แห่งซึ่งได้แก่ ปักพูน ท่าชัก และกำแพงเพชร

5. ประชาชน หมายถึง บุคคลที่อาศัยในตำบลปักพูน ท่าชัก และกำแพงเพชรที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องระบบการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล เช่น กลุ่มอาชีพต่างๆ บุคลากรทางการศึกษา

6. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง รูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังคงตัวจากสภาพตำบลโดยใช้เกณฑ์รายได้ ไม่ว่าจะเป็นอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีแล้วลើ ไม่ต่ำกว่าปีละแสนห้าหมื่นบาท ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2545 หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา

7. สมาชิก หมายถึง บุคลากรและประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลปักพูน ท่าชัก และกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

8. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิก หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริหารกับสมาชิกในเรื่องความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ การยอมรับในความรู้ความสามารถ การช่วยเหลือ เกื้อ góด และบุคลิกภาพ หากคณะกรรมการให้รับการยอมรับจากสมาชิก การติดต่อสัมพันธ์ก็เป็นไปได้วยดี

9. โครงสร้างของงาน หมายถึง งานที่มีขั้นตอน ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติไม่ลับลับซ่อน กำหนดดูดมุ่งหมายไว้ชัดเจน และตั้งอยู่บนพื้นฐานความเข้าใจของสมาชิก

10. อำนาจตามตำแหน่ง หมายถึง อำนาจตามสิทธิหน้าที่และขอบเขตหมายที่ คณะกรรมการให้รับในองค์กรบริหารส่วนตำบล และสามารถให้คุณให้โภษแก่สมาชิกได้

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเพื่อเสนอต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
2. ได้รูปแบบและแนวทางในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลเสนอต่อ ผู้เกี่ยวข้อง
3. ได้ประเด็นปัญหาที่สามารถลดความขัดแย้งในองค์กรบริหารส่วนตำบลและเสนอต่อผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่